

Tobogan

*Et lliures a la vida,
la rellisques per embrutar-te
les sabates al fang,
poses els dits al toll
del capdavall
i remenes amb ganes,
mentre segueixes
fent xip xop amb les sabates.*

*Recorda, ara, fill,
que la vida és plena de tobogans,
per on en comptes de baixar de peu,
de vegades, s'hi baixa de cap.
I has de preveure tancar
ben bé la boca,
i preparar les mans
per a la trompada,
per alçar-te triomfant
i enfilar-te de nou
per les escales...*

*Torna-hi,
assaja ara, la baixada,*

encarant-hi la testa,
que així quan t'hi retrobis,
no et vindrà de sorpresa.

Semàfor

Vigila.

***Aquest que has trepitjat
és un món ennegrit,
de carbó gris, de llunes negres
que corren de pressa
sobre el cel quitrà
i on els núvols fan
pudor de petroli.***

***Aquest on has baixat
perquè no has esguardat
l'arbre metàl·lic
de la jungla de botzines i motors
és un camp de batalla
de gormitis dolents i
és ple de monstres
que es mengen nens.***

***És un abisme entre fosc i verd,
que és ple de bojos
que van amb pressa
sense adonar-se'n que aquí a la dreta
hi ha un pas de zebra, de nou pintat,***

*gran, Yutyrannus, saure gegant,
perquè m' entenguis, mida elefant,
vora barana d'aquesta escola
on moltes mares
són esperant.*

*Aquest que has trepitjat
sembla un món d'àliens,
d' aquells que enfaden
el teu Ben Ten
i vull que pensis
això que has fet,
que això no és cine ni DS tres,*

*que si t'enxampa
el dimoni vell
pot escanyar-te tots els anhels
que duus a la motxilla
vora les taules i l'entrepà
i espedaçar-te la flaire dels estels.*

*Mai més,
no hi tornis a baixar
si és vermell,*

que m' has de dir

quan fan quatre per quatre

i no vull esperar-me un temps etern.

Casal d' estiu

*Et deixo al casal d'estiu,
el dia que l'estiu es manifesta,
els nervis teus pessiguen les faldilles
i només trenques el silenci
per demanar-me si a les cinc
seré puntual.*

*Tens a les mans un llac
de por i febleses,
que proves d'eixugar
a la meva roba,
cotó vermell d'aquest jersei
que a tu t'escalfa les angoixes.*

Respira.

*Respira sense
voler arrencar-me les respostes,*

*sense patir pel meu enyor,
sense que et costin els somriures,
respira i deixa
que el bon atzar s'acosti a tu
sense conèixer l'ordre*

dels esdeveniments.

Vinga, passa la reixa d'aquest casal

i no tremolis més,

faràs amics abans de quarts de cinc

i jo seré a la porta de l'escola,

puntual, amb el mateix jersei

d'aquest matí.